பொம்மை பழைய பொம்மை

ஆர். நாகசாமி M.A.,

சிறுவர் இலக்கியப் பண்ணை

பொம்மை பழைய பொம்மை

*

திரு ஆர். நாகசாமி, எம்.ஏ.

*

சிறுவர் இலக்கியப் பண்ணை

அசோக்நகர் — சென்னை - 33

சிறுவர் இலக்கியம்: 2

முதற் பதிப்பு – ஆண்டு 1968

விலை ரூபாய்: ஒன்றரை

சிறுவர் இலக்கியங்கள்

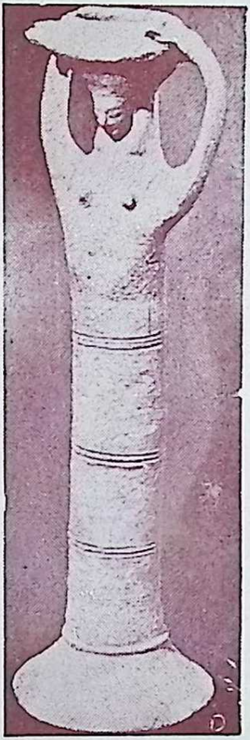
காரணக் கதைகள்

பூமி அன்னை

கடல் அன்னை

ஆர்தரும் அவரது வீரர்களும்

தங்கப் பறவை

ரோமானியப் பொம்மைகள்

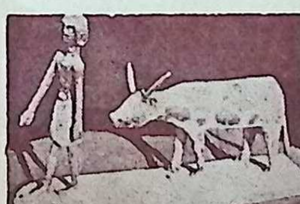

கிரேக்கப் பொம்மைகள்

எகிப்த்திய
பொம்மைகள்

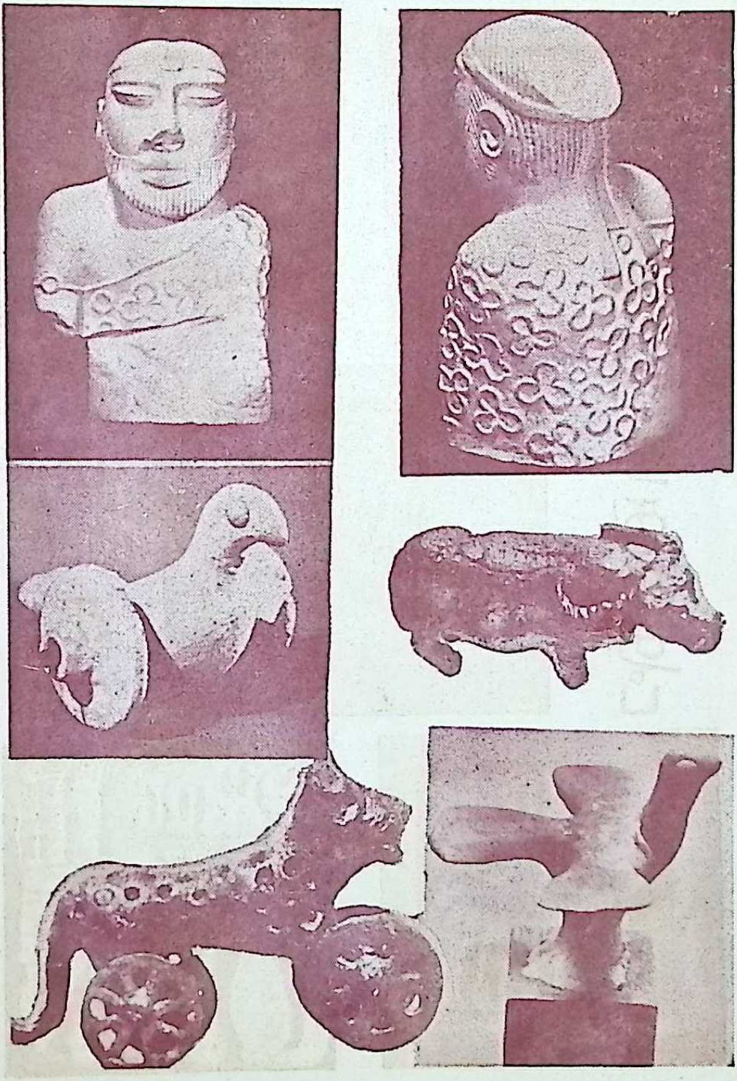
சிந்துநதிப்

பொம்மைகள்

சிந்து நதிப் பொம்மைகள்

மௌரியர் காலத்து ரிஷி குகைகள்

பொம்மை

உருட்டுச் சட்டி பொம்மையிது
உருண்டு உருண்டு ஆடுமிது
தஞ்சாவூர் ரயிலடியில்
தம்பிப் பாப்பா அழுதபோது
சின்ன அத்தான் வாங்கித் தந்த
சீரான பொம்மையிது.

பொருளடக்கம்

1

எகிப்தியப் பண்பாட்டில்

குழந்தைகளுக்குப் பொம்மைகள் என்றால் ரொம்பவும் பிடிக்கும். பொம்மைகளை வைத்துக்கொண்டு விளையாடுவது என்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆசை தெரியுமா? மண்ணாலான பொம்மை, மரத்தாலான பொம்மை, வெண்கலம் போன்ற உலோகங்களாலான பொம்மை, தந்தத்தாலான பொம்மை என்று பொம்மைகளில் பலவகை உண்டு. விளையாட்டுப் பொம்மைகள் ஒருவகை. அழகு பார்க்க வைக்கும் பொம்மை ஒருவகை. நவராத்திரிக் கொலுவில் வைக்கிறோமே அவைகள் அழகுப் பொம்மைகள். கோயில்களில் கடவுளைச் சிலர் வேண்டிக்கொள்வார்கள். அதற்காக வைக்கும் பொம்மைகள் ஒருவகை.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தவர்கள் என்ன பொம்மைகள் செய்தார்கள்? அக்காலத்தில் நம் நாட்டில் என்ன பொம்மைகள் இருந்தன? மற்ற நாடுகளில் என்ன பொம்மைகள் இருந்தன? இவைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள ஆவலாயிருப்பீர்கள்

அல்லவா? அவற்றைப் பற்றி இப்போது கவனிப்போம்.

நைல் என்ற நதி எகிப்து நாட்டின் ஜீவ நதியாகும். இதில் தண்ணீர் எப்போதும் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும். இதன் இருகரைகளிலும்தான் நகரங்களும் கிராமங்களும் இருக்கின்றன. அதனுல் எகிப்திய மக்கள் நைல் நதிக்கரையிலேயே வசிக்கின்றனர். நதிக்கரையைத் தாண்டி உள்ளே செல்லச் செல்ல வெறும் பாலேவனம்தான். இந்நாடு உலகிலேயே மிகப் பழமையான சரித்திரம் உடையது. பல ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே இந்நாட்டில் பண்பாடு உள்ள மக்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய பல பொருள்களேப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்து இருக்கிருர்கள். இவற்றில் பலவிதமான பொம்மைகள் இருக்கின்றன. களிமண்பொம்மைகள், தாவரப்பசையினுலான பொம்மைகள், தந்தப் பொம்மைகள் முதலிய பொம்மைகள் இவற்றில் இருக்கின்றன. எகிப்து மக்கள் குச்சியை எடுத்துக் கொள்வார்கள். அதில் தாவரப் பசையைப் பூசுவார்கள். அதன் மேலாகக் களிமண்ணேப் பூசி, மனிதன், குரங்கு, குழந்தை முதலிய பொம்மைகள் செய்வார்கள். இவ்விதம் செய்த

பொம்மைகள் பல கிடைத்துள்ளன. பல மிருகங்களின் பொம்மைகள்கூட இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். மிருகங்களில் நாய், நரி, சிங்கம், மாடு, யானை, முள்ளம்பன்றி முதலிய பொம்மைகள் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து அக்காலத்தில் இந்த மிருகங்கள் எல்லாம் இருந்தன என்று தெரிகிறதல்லவா ?

அது மட்டுமா ? நைல் நதியில் விசித்திரமான ஆமைகள் இருக்கின்றன. இந்த ஆமைப் பொம்மையும் நிரம்பச் செய்தார்கள். இப்பொம்மைகள் எவ்வளவு அழகானவை தெரியுமா ? வண்ணவண்ணப் பொம்மைகள். சிவப்பு வண்ணம், பச்சை வண்ணம் முதலிய வண்ணங்களைப் பூசிப் பொம்மைகளை அழகாகச் செய்வார்கள். பெண்கள் தலையில் ஊசிக் குத்திக் கொள்வார்களே, அதில்கூட அழகான பொம்மைகள் இருக்கும்.

ஐயாயிரம் வருஷங்களுக்கு முந்திய பொம்மைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவற்றில் எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. இதிலிருந்து இப்பொம்மைகள் எந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டவை என்று சொல்லலாம். இதைச் 'சரித்திர காலம்' என்று சொல்லுவார்கள். எகிப்து நாட்டைப் 'பரோக்' என்பவர்கள்

ஆண்டுவந்தார்கள். 'பரோக்' என்ருல்
எகிப்து நாட்டின் மன்னர் என்று அர்த்தம்.
இவர்களில் மூன்ரும் தூத்மோஸில், இரண்டாம்
ராம்சே என்பவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்கள்.
இவர்கள் காலத்தில் செய்த பொம்மைகள்
கிடைத்திருக்கின்றன. இவைகள் நல்ல நிலே
யில் இன்னும் இருக்கின்றன. இவ்வளவு
வருஷங்களுக்குப் பிறகுகூட எப்படி இந்தப்
பொம்மைகள் நன்ருக இருக்கின்றன தெரி
யுமா? அதற்கு இந்நாட்டு மன்னர்கள் அனுச
ரித்து வந்த ஒரு வழக்கமே காரணமாகும்.
எகிப்திய மக்களிடத்தில் மிக முக்கியமான
ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. அதாவது ஒருவர்
இறந்துபோனுல் அவருடைய ஆத்மா இறப்ப
தில்லே. அது இருந்த உடலேப் பாதுகாத்து
வைத்தால் என்றைக்காவது ஒருநாள் திரும்பி
வந்துவிடும் என்று எண்ணி இருந்தனர். நம்
நாட்டிலும் இறந்தவர்களின் உடலேச் சிலர்
எரித்துவிடுகின்றனர். சிலர் புதைத்துவிடு
கின்றனர். பிற நாடுகளிலும் இவ்விதம்
புதைத்துவிடுகின்றனர். எகிப்திய நாட்டில்
அக்காலத்தில் இறந்தவர்களின் உடலே எரித்து
விடாமல் பாதுகாத்தனர். தைலங்களாலும்,
வாசனேத் திரவியங்களாலும், தோல் கெட்டு
விடாமல் செய்வார்கள். பின்னர் உடலேப்

பட்டு வஸ்திரத்தில் கட்டி வைப்பார்கள். முகத்தைத் தங்கம், வெள்ளி முதலியவற்ருலான முகமூடிகளால் அழகுபடுத்துவார்கள். இவைகளை "மம்மி" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். பின்னர் இதற்காகக் கட்டப்பட்ட கல்லறைகளில் வைத்துப் புதைத்துவிடுவார்கள். அவ்வறையில் யாரும் நுழையாதபடி வழியை மூடிவிடுவார்கள். இவ்விதம் புதைக்கும் போது இறந்தவர்களுக்குப் பிடித்தமான பொருள்கள், பொம்மைகள் முதலியவைகளையும் அங்கு புதைத்துவிடுவார்கள்.

அந்நாட்டு மன்னர்களாகிய 'பரோக்'கள் தாங்கள் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் தங்கள் உடலைப் புதைப்பதற்கு மிகப் பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்டினுர்கள். இவைகளுக்குப் 'பிரமிட்' என்று பெயர். இவைகள் உலகிலேயே மிகப் புகழ் வாய்ந்தவை. மிகவும் பெரிய கட்டிடங்கள்.

இப் பிரமிட்டுகளின் உள்ளே மன்னரின் உடலை, மிக விலை உயர்ந்த தங்கம், வைரம் முதலியவற்ருல் ஆன பொருள்களுடன் வைத்துவிடுவார்கள். பின்னர் இதன் வழியையும் மறைத்துவிடுவார்கள். யாரும் உள்ளே நுழையாதபடி இவைகளின் வழிகள் மறைந்து

போய்விடும். இருந்தாலும் இவற்றில் மிக விலையுயர்ந்த பொருள்கள் இருந்ததால் அக் காலத்திலேயே திருடர்கள், தந்திரமாக உள்ளே நுழைந்து அழகான பொருள்களை யெல்லாம் திருடிச்சென்றுவிட்டார்கள். இவை போக பல எஞ்சியுள்ளன. தற்காலத்தில் புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மிகுந்த சிரமத் துடன் பிரமிட்டுகளைத் திறந்து உள்ளே போய்ப் பல பொருள்களைக் கண்டுபிடித்திருக் கிறார்கள். இவற்றில் பல பொம்மைகள் மிகவும் நல்ல முறையில் உள்ளன. அநேகமாக எல்லா பிரமிட்டுகளிலும் ஒரு சிறிய கப்பலின் பொம்மை வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது எதற் குத் தெரியுமா? இறந்துபோன மன்னர் இந்தக் கப்பலில் ஏறிக் கடலைத் தாண்டித் திரும்பி வந்துவிடுவார் என்று அக்காலத்திய மக்கள் நம்பினார்கள்.

எகிப்திய நாட்டின் மிகப் புகழ் வாய்ந்த கடவுள் "ஆமூன்" என்பவர். இவர் செம்மறி யாட்டின் உருவத்திலிருப்பார். இவரது சிறிய பொம்மைகளும் பிரமிட்டுகளில் உள்ளன. ஓர் உழவன் இரண்டு காளைகளைப் பூட்டி ஏரை ஓட்டிச்செல்வது போன்ற ஒரு சிறிய பொம்மை கிடைத்துள்ளது. இது மிக அழகு வாய்ந்தது. உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் ஒரு நாய், கழுகுத் தலையும் மனித உருவமும் கொண்ட பொம்மை

முதலிய பொம்மைகளும் கிடைத்துள்ளன. மம்மிகளின் முகமூடிகள் மிகவும் நேர்த்தி யானவை. ஒரு பிரமிட்டில் சிறு குழந்தையின் மம்மி கிடைத்துள்ளது. ஒரு பூனையின் மம்மி கூடக் கிடைத்திருக்கிறது. அதன் அருகில் மிக வும் அழகான விளையாட்டுப் பொம்மைகள் வைக்கப்பட்டு இருந்தன. இவ்விதம் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந் தவர்கள் உபயோகித்த பொம்மைகள் கிடைப் பது அரிது. ஏனெனில் அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் மண்மேடிட்டு மறைந்துபோயிருக்க லாம். நதிக்கரையில் உள்ள நகரங்களும் வீடு களும் வெள்ளத்தில் மூழ்கி இருக்கலாம். அவ்விதம் கிடைத்தாலும் இது எக்காலத்தது என்று அறிவது கஷ்டம். ஆனால் எகிப்திய நாட்டில் பிரமிட்டுகளின் உள்ளே நன்கு பாது காத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இப்பொம்மைகள் யாரால் வைக்கப்பட்டன, அவை எக்காலத் தவை என்று அவற்றில் உள்ள எழுத்துக்களி னால் கூற முடிகிறது. ☆

2

கிரேக்கப் பண்பாட்டில்

இன்றைக்குச் சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிரேக்க நாடு சிறந்த நாடாக விளங்கியது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அது மிகவும் பலம் பெற்றது. அந்நாட்டு மக்கள் மிக அழகான பொம்மைகள் செய்வதில் சிறந்தவர்கள். முக்கியமாக அவர்கள் பொம்மைகள் பளிங்குக் கல்லாலும், வெண்கலத்தாலும், மண்ணுலும் ஆனவை. அவைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னுல் அவ்வூர் மக்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுவோம்.

கிரேக்க நாட்டில் அரசரது ஆட்சி கிடையாது. ஒவ்வொரு நகரமும் தனி ராஜ்யமாக விளங்கின. ஒவ்வொரு நகர மக்களும் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொண்டார்கள். மிகவும் முக்கியமான வேலைகளுக்குத் தங்களில் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டார்கள். நீதி வழங்குதல், பொதுக் கணக்குகள் பார்த்தல் முதலியவைகளைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் கவனித்து வந்தனர்.

கிரேக்க நாட்டில் சிறு வயதிலேயே சிறுவர்களைப் படிக்க அனுப்பி விடுவார்கள். ஒவ்வொரு சிறுவனும் படிப்போடு தேகப் பயிற்சியும் செய்யவேண்டும். ஓட்டப் பந்தயங்கள் எல்லாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குஸ்தி போடப் பயில வேண்டும். பெரியவனாக ஆகும்போது அவன் உடம்பு பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கவேண்டும். தன் நகரத்திற்காக சண்டை போடத் தயாராக இருக்க வேண்டும். தினமும் விளையாட்டுக்கள் இருந்ததால் சிறுவர்கள் உற்சாகமாகப் படித்தார்கள். விளையாடினார்கள். எல்லாரும் ஒழுங்காக நின்று கொண்டு, பாட்டுக்கள் பாடிக்கொண்டு, அதற்கேற்ப உடற்பயிற்சி செய்வார்கள். பாட்டுக்களை வைத்து அதன் படி உடற்பயிற்சி செய்கிறோமே அதற்கு "மியூசிகல் டிரில்" என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர். அதை முதன் முதலில் கண்டு பிடித்தவர்கள் கிரேக்க நாட்டுச் சிறுவர்கள்.

சிறுவர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் அநேக விளையாட்டுப் பந்தயங்கள் உண்டு. இவற்றில் எல்லாம் மிகச் சிறந்தது, ஒலிம்பியா என்ற இடத்தில், நான்கு வருடத்திற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் ஒரு பெரிய விளையாட்டுப் பந்தய விழாதான். அது 5 நாட்களுக்கு நடை

பெறும். முதல்நாளன்று கடவுளை வணங்கு வார்கள். மறுநாள் சிறுவர்க்கான போட்டிகள் நடைபெறும். பிறகு பெரியவர்க்கான போட்டி கள் நடைபெறும். கடைசிநாள் ஜெயித்தவர் களின் பெயர்களைக் கூப்பிடுவார்கள். அவர் களுக்கு மலர்மாலைகளை அணிவார்கள். அது தான் அவர்களுக்குப் பரிசு. அந்தப் பரிசு பெற்றால் ஊர் மக்கள் முழுவதும் அவனைக் கொண்டாடுவர். பரிசுகள் கொடுக்கும் இந்த ஒலிம்பியா விளையாட்டுப் போட்டியைப் போலவே இப்போது உலக விளையாட்டுப் போட்டி ஒன்று நடக்கிறது. அதுவும் நான்கு வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் நடக்கும். அதற்கு என்ன பெயர் தெரியுமா? ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டி.

'எதினா' என்ற கடவுளைக் கிரேக்க நாட்டு மக்கள் வழிபட்டனர். அவள் பெயரால் ஏதன்ஸ் என்ற நகரம் விளங்கியது. அது தான் கிரேக்கத் தலைநகரம். அங்கு மலைமேல் எதினாக் கடவுளுக்கு ஒரு கோயில் கட்டினார் கள். 'பெரிக்லஸ்' என்ற பெரிய வீரன் அந்தக் கோயிலைக் கட்டினான். அது கட்டி 2400 வருஷங்களாகி விட்டன. இன்னும் அந்தக் கோயில் ஏதன்ஸ் நகரத்தில் இருக்கிறது. இந்தக் கோயிலை அழகான சிற்பங்கள் அலங்

கரித்தன. இந்தக் கோயிலின் அழகைப் பார்த்து உலகமே ஆச்சரியப்படுகிறது. 'எதினு' தெய்வத்தை மரத்தால் செதுக்கினுர் கள். தங்கத் தகட்டால் போர்த்தினுர்கள். வருஷா வருஷம் ஒரு விழா கொண்டாடினுர் கள். ஒரு பெரிய கப்பல் செய்வார்கள். அதில் அந்தத் தெய்வத்துக்கு ஆடை அணிகள் வைப்பார்கள். அந்தக் கப்பலை நாலு சக்கரங் களின் மேல் வைத்து இழுத்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப் போவார்கள். இதைப் பின் தொடர்ந்து பெண்களும், வீரர்களும் குதிரை வீரர்களும் செல்வார்கள். அது கண்கொள் ளாக் காட்சியாக இருக்குமாம். அதைச் சிற்பங்களில் செதுக்கி யிருக்கிருர்கள்.

குழந்தைகளுக்குச் சின்னச் சின்னப் பொம் மைத் தேர்களும், வண்டிகளும் செய்து கொடுப்பார்கள். வேறுவகைப் பொம்மை களும் செய்வார்கள். ஒரு மனித உருவம். கை, கால், எல்லாம் தனித்தனியாகச் செய்வார் கள். ஆணிகள் வைத்துச் சேர்த்து விடுவார் கள். அந்தப் பொம்மையின், கை, கால் எல்லா வற்றையும் தனித்தனியாக ஆட்டலாம். வேடிக்கையாக இருக்கும். நிறையப் பொம்மை அச்சுக்கள் செய்து அவற்றிலிருந்து பொம்மைகள் செய்தார்கள். உடம்பை யெல்

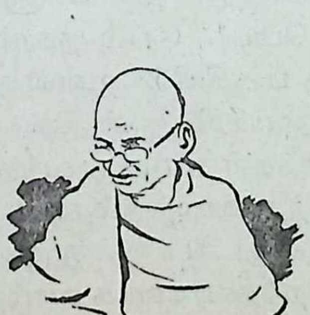
லாம் ஒரே அச்சிலிருந்து செய்வார்கள். தலை களை மட்டும் வெவ்வேறு அச்சிலிருந்து செய் வார்கள். பிறகு இரண்டையும் பொருத்துவார் கள். இவைகளைப் பார்த்தால் ஒரே மாதிரியா கவும் இருக்கும். வெவ்வேறு மாதிரியாகவும் இருக்கும். இந்தப் பொம்மைகளை மண்ணால் செய்து சுட்டு விடுவார்கள். பிறகு அழகிய வண்ணங்கள் பூசுவார்கள். இந்தப் பொம்மை கள் ரொம்ப அழகானவை. சுமார் ஆயிரக் கணக்கான பொம்மைகள் பூமிக் கடியி லிருந்து கிடைத்திருக்கின்றன.

கிரேக்கர்கள் பளிங்குக் கல்லில் சிற்பம் செதுக்குவதிலும் வெண்கலத்தால் பொம்மை கள் செய்வதிலும் ரொம்பவும் சமர்த்தர்கள். எல்லாவற்றையும் விட அவர்களின் மண் பாண்டங்கள் மிகவும் சிறந்தவை. ஒவ்வொரு மண்பாண்டத்தின் மேலும் அழகான ஓவியங் கள், கறுப்பிலும் சிவப்பிலும் தீட்டப்பட்டு இருக்கும். குயவன் மண்பாண்டங்கள் செய்து ஓவியனிடம் கொடுத்து விடுவான். அவன் கிரேக்கக் கடவுள்கள், வீரர்கள் இவர்களின் படத்தைத் தீட்டுவான். பிறகு இப் பானையை நெருப்பில் போட்டுச் சுட்டு விடுவார்கள். அந்த ஓவியம் அழியவே அழியாது. இந்த மாதிரி அழியாத ஓவியங்களைப் பானைகள்மேல்

எப்படித் தீட்டுவது என்று இப்போது யாருக்கும் தெரியாது. பல அழகான மண்பாண்டங்களை இவர்கள் செய்தார்கள்.

ஹோமர் என்பவர் ஒரு கிரேக்கக் கவி. அவர் குருடர். அவர் அற்புதமான இரண்டு காவியங்கள் எழுதி யிருக்கிருர். 'இலியாட்,' 'ஓடிஸ்ஸி' என்பன அவைகளின் பெயர். அவை நம்நாட்டில் இராமாயணம், மகா பாரதம் எப்படியோ, அப்படிப் படிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இந்தக் கிரேக்க வம்சத்தில் வந்தவன் தான் மாவீரன் அலெக்ஸாண்டர். சுமார் ஆயிரம் வருஷங்கள் சிறந்து விளங்கிய கிரேக்க நாடு கிறிஸ்துவுக்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வலுவிழந்து போயிற்று. ★

3

ரோமானியப் பண்பாட்டில்

ரோமுலஸ், ரேமஸ் என்பவர்கள் மார்ஸ் என்ற கடவுளுடைய இரட்டைக் குழந்தைகள். பிறந்தவுடன் அவர்களை ஒரு கூடையில் வைத்து டைபர் என்ற நதியில் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தக் கூடை ஓடி ஒரு கரையை அடைந்தது. அந்தக் குழந்தைகளை ஓர் ஓநாய் எடுத்துப் பால் கொடுத்து வளர்த்தது. அவர்கள் பெரியவர்களானவுடன் ஒரு புது நகரத்தை ஏற்படுத்த விரும்பினார்கள். அவர்களில், ரோமுலஸ் ஏற்படுத்திய நகரத்திற்கு ரோம் என்று பெயர்.

இங்கு வாழ்ந்த ஜனங்களுக்கு ரோமானியர் என்று பெயர். ரோம் நகரம் இத்தாலிய நாட்டின் ஒரு பகுதியில் உள்ளது. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் கிறிஸ்து பிறந்த காலத்தில்தான் இன்றைக்கு சுமார் 2000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ரோமானியர் மிகச் சிறந்தவர்களாக வாழ்ந்துவந்தனர்.

அந்த ரோமானிய நாட்டில் என்ன பொம்மைகள் இருந்தன என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

அவர்களுடைய பொம்மைகளைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்குமுன் அவர்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமல்லவா? ரோமுலஸ் சுமார் 2700 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ரோமானிய நாட்டை ஏற்படுத்தினார். கொஞ்ச காலம் ரோம் நாட்டை அரசர்கள் ஆண்டார்கள். அதன்பின் ரோமானியர் நாட்டில் முடியரசு கிடையாது. அதாவது அவர்களை அரசர்கள் ஆளவில்லை. இப்போது நம் நாட்டில் குடியரசு இருப்பதுபோல், அங்கு அப்போதே குடியரசு இருந்தது. மக்கள் தங்களில் சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் மூலம் ஆட்சியை நடத்தினர். ஜூலியஸ் சீசர் என்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் அல்லவா? அவரும் அகஸ்டஸ் என்பவரும் இவ்விதம் ஆண்ட தலைவர்களில் முக்கியமானவர்கள். இதற்குப் பிறகு ரோமானியர் நாடு ஒரு பேரரசாக மாறியது. அப்போது அதைப் பேரரசர்கள் ஆண்டார்கள்.

ரோமானியர்கள் சிறந்த வீரர்கள். சிறந்த கட்டுப்பாடான படைகளை உடையவர்கள். படைத்தலைவனுடைய சொல்லைத் துளியும்

தட்டாதவர்கள். உலகத்திலேயே பெரிய சாம்ராஜ்யமாக ரோமானிய நாடு விளங்கியது. தங்கள் மக்களுக்கு வீரத்தை விளைவிக்க இவர்கள் விசித்திரமான விளையாட்டு ஒன்று ஆடினார்கள். வட்டமான ஒரு விளையாட்டு மைதானம். அதில் மக்கள் பார்ப்பதற்கு நிரம்ப இடங்கள் இருக்கும். அதன் மத்தியில் விளை யாடும் இடம். இதற்கடியில் பல அறைகள் இருக்கும். குகை மாதிரி இருக்கும். அந்த அறைகளில் சிங்கம், புலி, கரடி, ஓநாய் முதலிய காட்டு மிருகங்கள் இருக்கும்.

விளையாடுகிற இடத்தில் விளையாட்டு வீரர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் மேல் இந்த மிருகங்களை அவிழ்த்து விடுவார்கள். அப் போது அவ்வீரர்கள் அந்த மிருகங்களுடன் சண்டை போடுவார்கள். சில சமயம் மிருகங் களை அவர்கள் கொன்று விடுவார்கள். சில சமயம் மிருகங்கள் அவர்களைக் கொன்றுவிடும். எவ்வளவு கொடுமையான விளையாட்டு. இதை மக்கள் வேடிக்கை பார்த்துச் சிரிப்பார் களாம். இது மக்கள் மனத்தில் வீர உணர்ச் சியை உண்டாக்குமாம். ரோமானியப் படை கள் எங்கெல்லாம் தங்கியதோ அங்கெல்லாம் இந்த விளையாட்டு மைதானத்தை ஏற்படுத்தி னார்கள். எல்லா மைதானத்திலும் மிகவும்

பெரியது ரோம் நகரில் இருக்கிறது. அடே அப்பா! எவ்வளவு பிரும்மாண்டமான மைதானம் தெரியுமா? அது கட்டி முடிந்து சுமார் 2000 வருஷமாகிறது. இன்னும் அது நிற்கிறது. அதைப் பார்த்தால் மிகவும் ஆச்சரியமா யிருக்கும்.

ஆனால் இது மிகவும் கொடுமையான விளையாட்டு. மனிதர்களும் மிருகங்களும் ஒருவரை யொருவர் கொல்லுவது; மக்கள் அதை வேடிக்கைப் பார்ப்பது மிகவும் தவறு என்று ஒரு முனிவர் அந்த விளையாட்டு நடந்துகொண்டிருந்த மைதானத்துக்கு போனார். 'இது தப்பு, இப்படி விளையாடாதீர்கள்' என்று கூறினார். விளையாட்டை இவர் கெடுக்கிறார் என்று இவரைக் கல்லாலேயே அடித்து எல்லாரும் கொன்றுவிட்டார்கள். அவர் இறந்து போய் விட்டார். ஆனாலும் அன்றிலிருந்து இந்த விளையாட்டே நின்றுவிட்டது.

ரோமானியர்கள் " மித்ரன் " என்ற கடவுளை வணங்கினார்கள். அவருக்குக் கோயில் எழுப்பினார்கள். நம் நாட்டிலும் " மித்ரன் " என்ற கடவுளை வணங்குகிறோம். மித்ரன் என்பது சூரியன். என்ன ஒற்றுமை பார்த்தீர்களா? ரோமானியர்கள் ஒருவகை மண்பாண்டங்

களைச் செய்வதிலும் கெட்டிக்காரர்கள். அந்த மண்பானைகள் செய்யத் தனி அச்சு வைத்திருப்பார்கள். அதில் களிமண்ணை வைத்துப் பானைகள் செய்வார்கள். அந்தப் பானைகளின் வெளிப்புறமெல்லாம் அழகு அழகான பொம்மைகள் அந்த அச்சிலிருந்து விழுந்திருக்கும். அந்த மண்பாண்டங்கள் எல்லாம் செக்கச் செவேலென்று இருக்கும். பளபளவென்று கண்ணுடி போல இருக்கும். அந்த மண்பாண்டங்களை உலகத்தில் பல தேசங்கள் விரும்பின. பல நாடுகளுக்கு அந்த மண்பாண்டங்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ரோம் நகரில்தான் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்களின் மதகுருவான போப்பாண்டவர் இருக்கிருர். இவருடைய இடத்தில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் சர்ச் ஒன்று இருக்கிறது. அதில் உலகப் பிரசித்தி வாய்ந்த ஓவியங்கள் இருக்கின்றன. “மைக்கேல் ஆன்செலோ” “ரபேல்” என்று புகழ் வாய்ந்த ஓவியர்கள் சித்திரம் வரைந்திருக்கிருர்கள். ஏசு கிறிஸ்துவின் சரித்திரத்தை இவை விளக்குகின்றன. மிகவும் அழகான ஓவியங்கள்.

ரோமானியர் நாட்டில் களிமண்ணுல் ஆன பொம்மைகள் கிடைக்கின்றன. களிமண்ணுல் பொம்மைகள் செய்வதில் ரோமானியர் மிகச் சிறந்தவர்கள். இவர்கள் பொம்

மைகளுக்கென்றே விழா ஒன்று வருடா வருடம் கொண்டாடுவார்கள். நாம் நவராத்திரி விழா கொண்டாடுகிறோம் அல்லவா? அது போல, ஒருவருக்கொருவர் இவ்விழாவில் பொம்மைகளைப் பரிசாக அளித்துக்கொள்வார்கள். இவ்விழாவில் அதிகமாக பொம்மைகளை வாங்கிச் சிறு குழந்தைகளுக்கு விளையாடக் கொடுப்பார்கள். சிறுவர்கள் தங்கள் ஆசிரியர்களுக்குப் பொம்மைகளை வணக்கத்துடன் அளிப்பார்கள். நம் சிறுவர்கள் அட்டையில் சிங்கம், புலி, பூதம் எல்லாம் எழுதி முகமூடியாக அணிந்துகொண்டு விளையாடுகிறார்கள் அல்லவா? அதே போல ரோமானியர் நாட்டில் களிமண்ணால் செய்த முகமூடிகள் இருந்தன.

சர்க்கஸ் அல்லது நாடகம் பார்க்கப் போனால் நாம் டிக்கட் வாங்குகிறோமல்லவா? அதேபோல ரோமானியர் நாட்டிலும் சர்க்கஸ் பார்க்கப் போனால் டிக்கட் உண்டு. ஆனால் அந்த டிக்கட், களிமண்ணால் செய்யப்பட்டது. யானை சர்க்கஸ் பார்க்கப் போனால் யானை பொம்மை டிக்கட்டில் செய்யப்பட்டிருக்கும். குதிரைச் சர்க்கஸில் குதிரைப் பொம்மையிருக்கும். மண்ணாலான உண்டியலை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதுபோல் கூடாரம் போன்ற உண்டியல்களை ரோமானியச் சிறுவர்கள்

வைத்திருந்தனர். அவர்களுடைய விளக்கு களில் பல பொம்மைகள் இருந்தன.

ரோமானியர் ரொம்ப நாட்களுக்குச் சுடாத செங்கல்களைக் கொண்டு வீடு கட்டி வசித்தனர். பின்னர்தான் சுட்ட கற்களைக் கொண்டு வீடு கட்டினர். இந்தச் சுட்ட செங் கல்களிலும் ஓடுகளிலும் பலவிதமான பொம்மைகளை அவர்கள் பொறித்தனர்.

ரோமானியர் வாழ்ந்த காலத்துக்கு சுமார் 800 வருஷத்துக்கு முன்னால், பக்கத்து நாடாகிய கிரேக்க நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் மிகவும் சமர்த்தர்கள். நாட்டை ஆள்வதிலும் பொம் மைகளைச் செய்வதிலும் சிறந்தவர்கள் என்று பார்த்தோம் அல்லவா? கிரேக்கர்களின் பொம்மைகள் பளிங்குக் கல்லினால் செய்யப் பட்டிருந்தன. மற்ற கற்களாலும் செய்யப்பட் டிருந்தன. வெண்கலத்தாலும் நிரம்பப் பொம் மைகள் செய்தார்கள். மண்ணாலும் பொம்மை கள் செய்தார்கள் என்று பார்த்தோமல்லவா? இவைகள் எல்லாம் ரொம்ப ரொம்ப அழகாக இருக்கும். அதனால் ரோமானியர்கள் கிரேக்கர் களின் பொம்மைகளைப் பார்த்து அதேபோலத் தங்கள் பொம்மைகளையும் செய்தார்கள். கிரேக்க நாடு கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வலு

விழுந்து போய்விட்டது. ரோமானியர்கள் மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்கள். அதனுல் கிரேக்க நாட்டிலிருந்த நல்ல நல்ல பொம்மைகளைத் தங்கள் நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். அவர்களது பொம்மைகளைப் பார்த்துக் 'காப்பி' அடித்துவிடுவார்கள். மேலும் இந்த பொம்மையை யார் செய்தது, எதைப் பார்த்து செய்தது என்றெல்லாம் எழுதிவிடுவார்கள். இவ்விதம் செய்த பளிங்குப் பொம்மைகளும் வெண்கலப் பொம்மைகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

பெரிய பெரிய பொம்மைகளைக் கூட ரோமானியர்கள் களிமண்ணுல் செய்தனர். அவர்களது பெட்டிகள்கூடக் களிமண்ணுல் செய்யப்பட்டிருக்கும். நம் நாட்டில் இறந்தவர்களுடைய எலும்புகளை எடுத்து ஓர் பானையில் போட்டு அடக்கம் செய்வது பழையகால வழக்கங்களில் ஒன்று. அப்பானைகளுக்கு 'முதுமக்கள் தாழி' என்று பெயர். அதுபோல் ரோமானியர் நாட்டிலும் பழக்கம் இருந்தது. ஆனுல் அவர்கள் பானைகளுக்குப் பதிலாக மண்ணுலான பெட்டிகளையும், பளிங்குக் கல்லாலான பெட்டிகளையும் உபயோகப்படுத்தினர். அப்பெட்டிகளின்மேல் இறந்தவர்களின் பொம்மைகளைச் செய்துவைப்பார்கள்.

அந்த நாட்டில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் தோண்டிப் பல பொம்மைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். ரோமலஸ் என்ற இரட்டைக் குழந்தைகளுக்கு ஓநாய் பால் கொடுப்பதுபோல் உள்ள ஒரு பொம்மை ரொம்ப அழகாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் நதியை நாம் அன்னை என்று வணங்குகிறோம். கங்கை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவேரி— எல்லாவற்றையும் அன்னை என்கிறோம். ஆனால் ரோமானியர் தங்கள் நதிகளைத் தந்தை என்பார்கள். டைபர் நதியை தந்தை என்று வணங்குகிறார்கள். டைபர் நதியின் பொம்மை மிகவும் அழகாக இருக்கும். அவரைப் பெரிய தந்தைபோல் செய்வார்கள். அவர் பக்கத்தில் ஓநாயும் இரண்டு குழந்தைகளும் இருக்கும்.

இந்த ரோமானியரைப் பற்றி மற்ற ஒரு முக்கிய விஷயம் உண்டு. அவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நாகரீகத்தில் சிறந்து வாழ்ந்தார்கள் என்று சொன்னேன் அல்லவா? அப்போதே அவர்கள் நம் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார்கள். எப்படி வந்தார்கள் தெரியுமா? கப்பலேறிக் கடல் வழியாக வந்தார்கள். இங்கு வியாபாரம் செய்தார்கள். அவர்களைப்பற்றி நம் சங்ககால இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அப்படி வந்தபோது அவர்கள்

தமது நாட்டு நாணயங்களையும் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நாணயங்கள் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய நாணயங்கள். அவை நம் நாட்டில் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த நாணயங்களை எல்லாம் சென்னைப் பொருட்காட்சிச் சாலைக்கு போனால் இன்றும் பார்க்கலாம். அவர்களது மண்பாண்டங்கள்கூட நம் நாட்டில் கிடைத்திருக்கின்றன. பாண்டிச்சேரியில் இவை கிடைத்தன. இதிலிருந்து பாண்டிச்சேரியில் ரோமானியர் இருந்தார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா? ★

4

சிந்து நதிப் பண்பாட்டில்

சுமார் நாற்பது வருடத்திற்கு முன்னால் ஒரு பெரியவர் சிந்து நதிக் கரையோரமாக நடந்துகொண்டிருந்தார். அங்கே ஏதோ ஒரு பொருள் கிடைத்தது. கையில் எடுத்துப் பார்த்தார். அது சதுரமான ஒரு முத்திரை. அதில் அழகான மிருகம் ஒன்றும், பொம்மை பொம்மையான எழுத்துக்களு மிருந்தன. அந்த எழுத்தை வாசிக்க முடியவில்லை. அந்த முத்திரையைப் பார்த்து ரொம்ப ஆச்சரியப்பட்டார். அந்த முத்திரை கிடைத்த இடம் மேடாக இருந்தது. அதைக் குறித்துக் கொண்டார். அது கிடைத்த ஊருக்கு ஹாரப்பா என்று பெயர். ஒரு வருஷம் கழித்துச் சில புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களோடு அங்கு வந்தார். அந்த மேட்டை மெதுவாகத் தோண்டிப் பார்த்தார். அங்கு பூமிக்கடியில் பல வீடுகளும், மக்கள் உபயோகித்த மண்பாண்டங்களும் கிடைத்தன.

அதேபோல சிந்து நதிக்கரையிலே உள்ள இன்னும் ஒரு ஊர். அதற்கு மொஹஞ்சதாரோ என்று பெயர். அந்த ஊரிலும் தோண்டிப் பார்த்தார். அங்கேயும் ஹாரப்பா மாதிரியே பூமிக்கடியில் வீடுகள் எல்லாம் காணப்பட்டன. இதேபோல் சிந்து நதிக்கரையில் பல ஊர்களிலும் கிடைத்தன. அதிலிருந்து அந்த இடங்களில் எல்லாம் சுமார் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கவேண்டும் என்று தெரிய வந்தது.

சிந்து நதிக்கரையில் வாழ்ந்தவர்கள் சிறந்த பண்பாடுடையவர்களாய் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களது பண்பாட்டைச் 'சிந்து நதிப் பண்பாடு' என்று சரித்திர ஆசிரியர்கள் சொல்வார்கள். புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளரிடம் ஒரு வழக்கம் உண்டு. முதன்முதலில் எந்த ஊரில், ஒரு புது நாகரிகத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்களோ, அதற்கு அந்த ஊர்ப் பெயரையே வைப்பார்கள். இங்கு முதன்முதலில் ஒரு முத்திரை ஹாரப்பாவில் கிடைத்தது என்று பார்த்தோம் அல்லவா? அதனால் இதை "ஹாரப்பா பண்பாடு" என்று சொல்லுவார்கள்.

இந்தியாவிலேயே மிகப் பழமையான மக்கள் இந்த சிந்து நதிப் பண்பாட்டு மக்கள்

தான். இதற்கும் முன்பே நம் நாட்டில் பழைய கற்கால மனிதர்களும், புதிய கற்கால மனிதர் களும் வாழ்ந்தார்கள். கற்கால மக்களுடைய சரித்திரம் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் சிந்து நதி மக்கள் எவ்விதம் வாழ்ந்தார்கள். அவர் களுடைய குழந்தைகள் என்ன என்ன பொம் மைகளை வைத்துக்கொண்டு விளையாடினார் கள் என்று நமக்குத் தெரியும். குரங்கு பொம்மை, நாய் பொம்மை, காண்டா மிருகம் பொம்மை போன்ற பல பொம்மைகள் அங்கு கிடைத்துள்ளன. அவைகளைப் பற்றிச் சொல் வதற்கு முன்னால் அங்கு வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வோம்.

மொஹஞ்சதாரோ, ஹாரப்பா என்ற இடங் களில் பல வீடுகள் கொண்ட நகரங்களே யிருக்கின்றன. இப்போது புதிது புதிதாக வீடுகள் கட்டுகிறார்களே, அங்கு போய்ப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அங்கு தெருக்கள் எல்லாம் நேராயிருக்கும். வீடுகள் எல்லாம் ஒரே சீராக இருக்கும். நல்ல திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்டு வரிசையாக இருக்கும். ஆனால் பழைய வீடுகள் இருக்கின்ற தெருக்களைப் பாருங்கள். இவைகள் வளைந்து வளைந்து இருக்கும். நேராக இருக்காது. ஹாரப்பா பண்பாட்டு நகரங்களில் தெருக்கள் பூராவுமே

நேராகவும், சீராகவும் இருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குளிக்கத் தனியறை இருக்கிறது. சாப்பிடுவதற்குத் தனியறை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாக்கடைகளும் உண்டு. ஒவ்வொரு தெருவிலும் வீடுகளிலிருந்து வெளிவரும் கழிநீரை எடுத்துச் செல்லப் பெரிய சாக்கடைகள் இருந்தன. ஆனால் அவைகள் மேலே தெரியாமல் மூடப்பட்டிருக்கும். இதனால் புழு, பூச்சிகள் வரமாட்டா.

இதிலிருந்து இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் சுகாதாரம் தெரிந்தவர்கள்; ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை நடத்தினர்கள் என்றும் தெரிகிறதல்லவா? நன்ருகத் திட்டமிட்டு வீடுகள் கட்டுவதில் சிறந்தவர்கள் என்றும் தெரிகிறதல்லவா?

இவ்வளவு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்திய மக்கள் சிறந்த பண்பாடு உடையவர்களாக வாழ்ந்தார்கள் என்று உலகமே ஆச்சரியப்படுகின்றது. நம் முன்னேர்கள் இவ்வளவு சிறந்தவர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள நமக்கும் பெருமையாக இருக்கிறது அல்லவா?

இவ்வளவு அழகாகவும் திட்டமிட்டும் கட்டிய நகரங்களை எதிரிகள் அழித்துவிடாமலிருக்க, நகரத்தைச் சுற்றிலும் உயர்ந்த கோட்டை மதில்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வீடுகட்ட உபயோகித்த செங்கற்கள் எல்லாம் மிகப் பெரியவை. குளிக்கவும், நீச்சலடிக்கவும் குளங்களைக்கூட இவர்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

உங்களுக்கு ஒரு உண்மை தெரியுமா? உலகத்திலேயே முதன்முதலில் தசம முறையைக் கண்டுபிடித்தது நம் இந்திய நாடுதான். தசம முறை என்றால் என்ன தெரியுமல்லவா? எல்லாம் பத்தின் பாகம் என்று அர்த்தம். ஒரு ரூபாய்க்கு நூறு பைசா; அரை ரூபாய்க்கு ஐம்பது பைசா; கால் ரூபாய்க்கு இருபத்தைந்து பைசா—இந்த கணக்கு அணு கணக்கைவிடப் போடுவதற்கு ரொம்பவும் சுலப மல்லவா? இதேபோல எடைகளிலும் நீளம், அகலம், உயரம் போன்ற நீட்டலளவைகளிலும், தசாம்ச முறை மிகவும் சுலபமானது. இந்த முறையை நம் நாட்டில் சிந்து நதிப் பண்பாட்டு மக்கள் உபயோகித்து வந்தார்கள். அங்கு பல எடைகள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் பொதுவாக இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒருவகை, பத்தின் மடங்கான

தசாம்ச வகை; மற்றது 1, 2, 4, 8 என்ற இரண்டின் மடங்குகளாலான முறை. தசாம்ச முறை மிகவும் பழமையானது, சுலபமானது என்ற காரணத்தினால்தான் நம் இந்திய அரசாங்கம் நாணயங்கள், நீட்டலளவை, நிறுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை முதலிய எல்லாவற்றையும் இப்போது தசாம்ச முறைக்கு மாற்றிவிட்டார்கள்.

இனி சிந்துநதிக் குழந்தைகள் என்ன பொம்மைகளை உபயோகித்தார்கள் என்று தெரிந்துகொள்வோம். கல், களிமண், பீங்கான் முதலியவற்றாலான பொம்மைகளை இவர்கள் உபயோகித்தார்கள். இந்த பொம்மைகள் எல்லாம் இப்போது கிடைத்திருக்கின்றன. மனிதரைப் போன்ற சிறிய பொம்மைகள் ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லினால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பூமிக் கடியிலிருந்து கிடைத்திருப்பதனால் இவைகள் உடைந்து போயிருக்கின்றன. இருந்தாலும், இவைகள் மிகவும் அழகாக உள்ளன. இவ்வளவு அழகான இந்தப் பொம்மைகளைச் சிறந்த வேலைப்பாடுடையவர்கள்தான் செய்திருக்க முடியும். பச்சைக் களிமண்ணினால் பொம்மைகளைச் செய்து அதை உலர்த்திவிட வேண்டும். பிறகு நெருப்பில் போட்டுச்

சுட்டால் அவை சீக்கிரம் உடையாமல் கெட்டியாய் இருக்கும். இப்போது நவராத்திரிக்கு நாம் வாங்கும் மண் பொம்மைகள் எல்லாம் அப்படித்தான் செய்யப்பட்டவை. அதே போலச் செய்யப்பட்ட பல பொம்மைகள் சிந்து நதி நகரங்களில் கிடைத்தன. அவற்றில் அப்பம் விற்கும் பெண், குழந்தைக்குப் பால் ஊட்டும் தாயார், தொப்பி போட்ட ஆள்— இவர்களின் பொம்மைகள் இருக்கின்றன. இதேபோல களிமண்ணுல் செய்த ஊதல்கள் கூடக் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த ஊதல்கள் குருவிபோலப் பறவை பொம்மையாக இருக்கின்றன. அதன் வால் பக்கத்தில் துளேப் போட்டு ஊதுவதற்கு வழிசெய்து இருக்கிறது. சிறிய மாட்டு வண்டிகளின் பொம்மைகளும் அதில் பூட்டிய மாட்டின் பொம்மைகளும்கூட அதிகமாகக் கிடைத்தன. ஆனுல் அதன் சக்கரங்களில் இப்போது இருக்கிற மாதிரி குறுக்கே சட்டங்கள் கிடையாது; சக்கரம் பூராவும் ஒரே பாகத்தால் செய்த மாதிரியிருக்கிறது.

சிந்துநதி மக்கள் மண்பொம்மைகளேப் போலவே உலோகத்தாலும் பொம்மைகள் செய்தார்கள். உலோகங்களில் தாமிரம் அதிகமாக உபயோகப் படுத்தப்பட்டது. குழந்தை

களுக்கு மிருகங்களுடைய பொம்மைகள் என்றால் எப்பவுமே ரொம்பப் பிடிக்கும். இப்போதுகூட நாய், குரங்கு, சிங்கம் போன்ற பொம்மைகள் உங்களுக்கு ரொம்பப் பிடிக்குமல்லவா? அதேபோல சிந்துநதிக் கரையில் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாழ்ந்திருந்த குழந்தைகளுக்கும் மிருகங்களின் பொம்மைகள்தான் ரொம்பப் பிடிக்கும். அதனால்தான் அவர்களுடைய பொம்மைகளில் செம்மறியாட்டுப் பொம்மையும், ஒரு எருமை 'ஹொய்ங்' என்று கத்திக்கொண்டு தலையை ஆட்டுவதுபோலப் பொம்மைகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. ஒரு நாட்டியமாடும் பெண்ணின் அழகான சின்னப் பொம்மையும் கிடைத்திருக்கிறது. இவைகள் உலகத்திலேயே மிகவும் அழகுள்ள பொம்மைகள். இவைகளைப் பார்ப்பதற்காக அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி, ஜப்பான் போன்ற வெளிநாடுகளிலிருந்தெல்லாம் மக்கள் இன்னும் வந்து பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவ்வளவு அழகான பொம்மைகளைச் செய்து இருக்கிறார்களே என்பதுதான் இவர்கள் ஆச்சரியப்படுவதற்கான காரணம்.

இந்தச் சிந்துநதிப் பண்பாட்டில் மற்ஞெரு முக்கிய விஷயம் உண்டு. முதன் முதலில் இங்கு முத்திரையொன்று ஹாரப்பாவில் கிடைத்தது என்று பார்த்தோம் அல்லவா? அதேபோல ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட முத்திரைகள் இதுவரையிலும் கிடைத்திருக்கின்றன. இவைகள் சிறிய சதுரவடிவத்திலும், நீண்ட சதுரவடிவத்திலும் உள்ளன. ஒரு பக்கத்தில் சின்ன மிருகங்களும், பொம்மை வடிவமான எழுத்துக்களும் இருக்கின்றன. இந்த எழுத்துக்கள் என்ன சொல்கின்றன என்று இது வரையிலும் யாராலும் சொல்லமுடியவில்லை. ஆனால் இதிலிருக்கும் பொம்மை, மிருகங்கள் எல்லாம் ரொம்ப அழகாக உள்ளன. சிறிய தாயுள்ள மிருகங்களின் உருவங்கள்தான் சிந்து நதி முத்திரையில் இருக்கின்றன. ஆயினும் அவை மிகவும் அழகு வாய்ந்தவை. இவற்றில் காண்டா மிருகம், யானை, புலி, மாடு, முதலை முதலியவை காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் அதிகமான முத்திரைகளில் ஒரு அதிசய மிருகம் காணப்படுகிறது. அதற்கு ஒரே ஒரு கொம்பு தலையில் இருக்கும். காலைப் பார்த்தால் மாடு மாதிரி இருக்கும். உடம்பைப் பார்த்தால் குதிரை மாதிரி இருக்கும். இது என்ன மிருகம் என்று தெரியவில்லை. இதை

'ஒத்தைக் கொம்பு மிருகம்' என்று சொல்லுகிருர்கள். இதேபோல இன்னும் சில அதிசய மிருகங்களெல்லாம்கூட உள்ளன. இதுபோல இன்னும் பல விஷயங்களைச் சிந்துநதிப் பண்பாட்டு மக்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ★

5

மௌரியர் பண்பாட்டில்

இந்தியாவில் மௌரிய சாம்ராஜ்யத்தை இன்றைக்கு சுமார் 2300 வருஷங்களுக்கு முன்னுல் ஏற்படுத்தியவர் சந்திரகுப்த மௌரியர். அவருக்குப் பின்னுல் வந்த அசோகச் சக்கரவர்த்தியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவர் மிகச் சிறந்த வீரர். கலிங்கத்தில் ஒரு சண்டை செய்தார். அதில் அவர் வெற்றி யடைந்தார். இருந்தபோதிலும் ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் இறந்து போனுர்கள். அதைப் பார்த்து அசோகர் ரொம்ப வருத்தப் பட்டார். இனிமேல் சண்டை செய்வதில்லை என்று பிரதிக்ஞை பூண்டார். புத்தர் சொன்ன வழியைப் பின்பற்றினுர். அவர் காலத்தில் பொம்மைகள் எப்படி இருந்தன என்று பார்ப்போம்.

அசோகர் புத்தர் வழியைப் பின்பற்றினுர் அல்லவா? அதனுல் அநேக பௌத்த ஸ்தூபங்களை எழுப்பினுர். பௌத்த ஸ்தூபங்கள் என்ருல் என்ன தெரியுமா? புத்தர் இறந்த பிறகு அவருடைய புனித எலும்புகளை ஸ்படி

கக் குவளைகளுக்குள் வைத்து அதன் மேல் பந்துபோல் ஒரு கட்டிடம் எழுப்புவார்கள். அதற்கு ஸ்தூபம் என்று பெயர். அதன் முன் விளக்கேற்றி ஜனங்கள் வணங்கினார்கள். இந்த மாதிரி புத்தரின் சீடர்கள் இறந்த இடத்திலும் கட்டிடம் எழுப்பினார்கள். இதற்கும் ஸ்தூபங்கள் என்று பெயர். அசோகர் புத்தருக்குப் பல ஸ்தூபங்கள் கட்டினார். அதோடு அவர் வேறு ஒரு வழியிலும் புத்தர் வழியைப் பரப்பினார். உயரமாகக் கல்தூண்களை நட்டு அதில் புத்தரின் வழியை எழுதி வைத்தார். இந்தக் கல்தூண்களைப் பளபளவென்று தேய்த்துப் பார்த்தால் கண்ணாடி மாதிரி இருக்கும்படி செய்தனர். அதன்மேல் தான் எழுதினார்கள். இந்தத் தூணின் உச்சியில் அழகான மிருகங்களின் பொம்மைகளைச் செதுக்கினர். ஒருதூணில் யானை,இன்னொரு தூணில் மாடு, இன்னொருதூணில் சிங்கம் முதலிய பொம்மைகள் இருந்தன. ஒரு தூணில் நான்கு சிங்கங்கள் நான்கு திசைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தன. அதன்மேல் ஒரு சக்கரம் இருந்தது. அந்தச் சக்கரம் விழுந்து விட்டது. இதுதான் இப்போது இந்திய அரசாங்கச் சின்னமாக உள்ளது. காசுகளிலும், ஸ்டாம்புகளிலும் காணப்படுகிறது.

இது மாதிரியான தூண்களையும் மற்ற பொம்மைகளையும் அசோகர் இந்தியச் சிற்பி களைக் கொண்டு செய்வித்தார். அவருடைய ராஜ்யம் வடமேற்கே பாரசீகம் வரை பரவி யிருந்தது. பாரசீக தேசத்துச் சிற்பிகளையும் கொண்டு இதுபோன்ற தூண்களை அசோகர் செதுக்கினர். அதனல் அசோகரது தலையில் இரண்டு தேசக் கலைகளையும் காணலாம்.

அசோகருக்குப் பிறகு வட இந்தியாவை "சுங்கர்கள்" என்ற அரசர்களும், தக்கா ணத்தை "சாதவாஹனர்கள்" என்ற அரசர் களும் ஆண்டார்கள். அவர்கள் அசோகர் கட்டுவித்த ஸ்தூபங்களை அழகிய சிற்பங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தார்கள். இந்த சிற்பங் கள் எல்லாம், பார்குத், சாஞ்சி, அமராவதி, நாகார்ஜுனகொண்டா முதலிய இடங்களில் கிடைத்தன. இதே காலத்தில் பம்பாய் நகருக் கருகில் கார்லே, பாஜா, அஜந்தா முதலிய இடங்களில் மலைகளைக் குடைந்து பௌத்த கோயில்கள் செய்தார்கள். இவைகளுக்குச் சைத்யங்கள் என்று பெயர். இதற்கு பின்னல் வந்த அரசர்களும் இதுபோன்று குகைகளைக் குடைந்திருக்கிறார்கள். சிற்பங்களைச் செதுக்கி யிருக்கிறார்கள். ஓவியங்களைத் தீட்டியிருக் கிறார்கள்.

★

6

காந்தாரப் பண்பாட்டில்

சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிரேக்க நாட்டை ஒரு வீரன் ஆண்டான். அவனுக்கு உலகம் முழுதையும் பிடிக்கவேண்டும் என்ற ஆசை. இந்தியா மிகவும் நல்ல நாடு. அதைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று படையெடுத்து வந்தான். அவன் பெயர் என்ன தெரியுமா? அவன்தான் அலெக்ஸாண்டர். அலெக்ஸாண்டர் சிந்து நதி வரை வந்தான். ஆனால் அவன் நாட்டை விட்டு வெகு தூரம் வந்த அவனது படைகள் மேலே செல்ல மறுத்துவிட்டன. அதனால் அலெக்ஸாண்டர் தன் தாய்நாடு திரும்பினான். போகும் வழியிலேயே இறந்துவிட்டான். அவன் வந்த வழியான வடமேற்கு இந்தியப் பகுதியில் அவனுடன் வந்த சில சேனைத் தலைவர்கள் தங்கினார்கள். அவர்களே அந்தப் பகுதியை ஆண்டனர். அந்தப் பகுதியை இந்தியாவின் பழைய கால இலக்கியங்கள் "காந்தார தேசம்" என்று சொல்லும். இந்தக் காந்தார தேசத்தை முதலில் கிரேக்கத்

தலைவர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னர் சகர், குஷானர் என்பவர்களும் ஆண்டு வந்தனர். அதனால் அதை 'இந்திய கிரேக்கப் பண்பாடு' என்று கூறுவர். அதையே காந்தாரப் பண்பாடு என்றும் சொல்லுவதுண்டு. இந்த காந்தாரப் பண்பாட்டில் எவ்விதம் பொம்மைகள் இருந்தன என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வோம்.

இங்கு தங்கியவர்கள் கிரேக்கர்கள் ஆனபோதிலும் இவர்கள் பௌத்த மதத்தைத் தழுவினார்கள். அதனால் இங்கு பௌத்த ஸ்தூபங்கள் எழுந்தன. இவ்விடத்தை ஆராய்ச்சியாளர் பரிசோதித்தனர். தக்ஷசீலம் என்ற இடத்தில் மிகச் சிறந்த ஒரு பௌத்த ஸ்தூபம் இருந்தது. அங்கு பல பொம்மைகள் கிடைத்துள்ளன. அவைகளில் சில மண்ணா லும், சில கல்லாலும், சில உலோகங்களாலும் ஆனவை. குழந்தைகள் வைத்துக்கொண்டு விளையாடக்கூடிய சில மண் சின்னங்கள் இங்கு கிடைத்துள்ளன. இன்று கூட திருவிழாக் காலங்களில் மண்ணினால் ஆன சில விளையாட்டுப் பாத்திரங்களைப் பார்க்கி றோம். எழுதுவதற்கு மைக்கூடுகள் நாம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவைகள் பல உருவங்களில் கண்ணாடியில் செய்யப்

பட்டு விளங்குகின்றன. ஆனால் அக்காலத்தில் மண்ணினாலேயே மைக்கூடுகள் செய்து உபயோகப்படுத்தினார்கள். அவை எப்படியிருந்தன தெரியுமா? பறவை உருவிலே இருந்தன. அவைகளைக் களிமண்ணால் செய்து பின்னர் நெருப்பில் இட்டுச் சுட்டுவிடுவார்கள். அதனால் அவற்றில் மை ஊற்றினால் உலர்ந்து போகாது. அதேபோல உலோகங்களினால் ஆன மைக்கூடுகளும் காந்தாரப் பண்பாட்டில் இருந்தன.

இங்கு இன்னும் ஒரு அதிசயமான மண்பாண்டம் கிடைத்துள்ளது. இன்று நாம் நீராவியை இறக்கும் கண்ணாடிக் குவளைகளை விஞ்ஞான வகுப்புகளில் பார்க்கிறோமல்லவா? அதேபோல அந்த மண்பாண்டம் இருக்கிறது. நீண்டு வளைந்த குழாய்போன்ற வாயை உடையதாக ஒரு பாத்திரம் இருக்கிறது. மற்றொரு பாத்திரம் அக்குழாய்க்குள் நுழைவதாக இருக்கிறது. வளைந்த குழாயை உடைய பாத்திரத்தில் தண்ணீரை ஊற்றிக் காய்ச்சினால் அதிலிருந்து உண்டாகும் நீராவி மற்ற பாத்திரத்துக்குச் சென்று குளிர்ந்து நீராக மாறுகிறது. இதிலிருந்து அக்காலத்திலேயே நீராவி இறக்கும் முறை தெரிந்திருந்தது என்று கொள்ளலாம் அல்லவா? இரண்டு, மூன்று

அல்லது நான்கு மூக்குகளையுடைய மண்பாத்திரங்களும், கிரேக்க, ரோமானிய நாடுகளில் உபயோகத்திலிருந்து வந்தன. மண்ணினு லான மற்றைய பொம்மைகளில் விளக்குகள் நன்ருக இருக்கின்றன. முன்பே ரோமானிய பண்பாட்டில் இருந்த பொம்மைகளைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டோம். அப்போது ரோமானியர் அழகான விளக்குகள் செய்வதில் சிறந்தவர்கள் என்று பார்த்தோம். காந்தார நாட்டில் இருந்தவர்கள் கிரேக்க, ரோமானியக் கலைஞர்களை வரவேற்று அவர்களைக் கொண்டு தங்களது பொம்மைகளைச் செய்தார்கள். அதனுல் அவர்களது பொம்மைகள் கிரேக்க நாட்டுப் பொம்மைகளைப் போலவும், ரோமானிய நாட்டுப் பொம்மைகளைப்போலவும் இருக்கின்றன. ஆமை உருவத்தில் அழகான விளக்குக் கிடைத்துள்ளது. ஒரு பொம்மை நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அதன் கையில் ஒரு விளக்கு இருக்கிறது. இதுபோன்ற விளக்குகளுக்குப் "பாவை விளக்குகள்" என்று நம் நாட்டில் பெயர். இந்த விளக்குகளும் அதிகம் அங்கு கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் குளிக்கும்போது உடலைத் தேய்த்துக்கொள்ள அக்காலத்தில் சோப்புகள் கிடையாது. ஆனுல் களிமண்ணுல் சோப்புக்களைப்போல் கட்டிகள்

செய்து அதைக்கொண்டு உடலைத் தேய்த்துக் கொண்டார்கள். அதுபோன்ற பல கட்டிகள் கிடைத்துள்ளன. சின்னச் சின்னக் களிமண் பொம்மைகள் குழந்தைகள் விளையாடுவதற் காகச் செய்யப்பட்டன. பல பொம்மைகள் இவ்விடத்தைத் தோண்டிப் பார்த்தபோது கிடைத்துள்ளன. நடன பொம்மை, நிற்கிற பொம்மை, உட்கார்ந்திருக்கிற பொம்மை - எல்லாம் கிடைத்திருக்கின்றன.

இந்தப் பொம்மைகளில் சில முக்கியமா னவை. குதிரையைப்போல ஒரு பொம்மை. அது பாய்ந்து ஓடுவது போலச் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. முன்கால் இரண்டின் வழியாகத் துளைபோட்டு ஒரு குச்சியைச் செலுத்தியுள் ளனர். அதன் இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு சின்னச் சக்கரம் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல பின் கால்களிலும் இரண்டு சக்கரம். அதாவது நான்கு சக்கரங்கள் இருக் கின்றன. மூக்கில் ஒரு துளைபோட்டிருக்கிறது. அதில் சின்ன நூல் கயிற்றைக்கட்டி இழுப்பது போல் செய்திருக்கிறார்கள். நாம் இப்போது சின்ன பொம்மைத்தேரைக் கயிறுகட்டி இழுக் கிறோமல்லவா? அதேபோல இந்த குதிரைப் பொம்மையையும் தரதரவென்று இழுக்கலாம். இதேபோல பல மிருகங்கள் சக்கரம் போட்டுக்

கிடைத்துள்ளன. மாடு, யானை, நாய் முதலிய சக்கரம் போட்ட மிருகங்கள் உள்ளன. வாத்து, புரு, காக்கை முதலியவற்றின் பொம்மைகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் இரண்டு சக்கரங்கள்தான் இருக்கின்றன. இது தவிர, சக்கரம் போடாத ஒட்டகம், மாடு முதலிய பொம்மைகளும் இருந்தன. சின்னச் சின்ன பொம்மை வீடுகளும் கிடைத்துள்ளன.

களிமண்ணால் ஆன பொம்மைகளைப் போலவே பாசி, மணி போன்ற மணிகளினால் ஆன மிருகங்களும் கிடைத்துள்ளன. இந்த மிருகங்கள் எதற்காகச் செய்யப்பட்டவை தெரியுமா? இப்போதும் நம் பெண் குழந்தைகள் தங்கள் கழுத்தில் போட்டுக்கொள்ளும் சங்கிலிகளில் டாலர்களைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறார்கள் அல்லவா? அதே போல தந்தம், பிளாஸ்டிக் முதலியவற்றால் ஆன சிங்கம், புலி, குதிரை போன்ற மிருகங்களையும் தொங்கவிட்டுக்கொள்கிறார்கள் அல்லவா? அக்காலத்திய குழந்தைகளும் தங்களது கழுத்துச் சங்கிலிகளில் பொம்மைகளைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டனர். இவ்விதம் தொங்கவிட்டுக் கொள்ள சிங்கம், தவளை, யானை, ஆமை, ஆடு, குரங்கு, தேள் முதலியவைகள் செய்யப்பட்டன.

உலோகத்திஞல் ஆன பொம்மைகளும் கிடைத்துள்ளன. ஒரு சிங்கத்தின் பொம்மை ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அது சின்னப் பொம் மையான போதிலும் மிகவும் அழகாக இருக் கிறது. பின்னங் கால்களை ஊன்றி முன்ஞல் பாய்ந்து ‘ஆ’ என்று வாயைத் திறந்து கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்தால் அந்தப் பொம்மை நமக்குக் கிடைக்காதா, அதை வைத்துக் கொண்டு விளையாடமாட்டோமா என்று எண்ணத் தோன்றும். ஒரு ஒட்டகத் தின்பொம்மை உட்கார்ந்திருப்பதுபோல் இருக் கிறது. இதுபோல் இன்னும் எவ்வளவோ பொம்மைகள். நம் வீட்டில் கொலுவில் வைப்போமே மரப்பாச்சி பொம்மை; பின்ஞல் பின்னலைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இரண்டு கைகளையும் உடம்போடு ஒட்டிஞல்போல் வைத்துக்கொண்டு அட்டென்ஷனில் நிற்பது போல் உள்ள ஒரு பொம்மை. அதேபோல கல்லிஞல் ஆன பொம்மையும் இருக்கிறது. எகிப்து நாட்டிலும், கிரேக்க நாட்டிலும் இருந்த குழந்தைகள் போன்ற பொம்மைகளும் கிடைத்திருக்கின்றன. கிலுகிலுப்பைகளும் ஊதல்களும் கிடைத்துள்ளன.

காந்தார நாட்டில் இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன் வாழ்ந்தவர்கள் கிரேக்கர்களும்,

அவர்களுக்குப் பின்னுல் வந்த சகர்களும் என்று சொன்னேன் அல்லவா? அதனுல்தான் காந்தாரப் பண்பாட்டில் கிடைத்துள்ள பொம் மைகள் கிரேக்க, ரோமானியர்களால் செய்யப் பட்டவை. அந்த நாட்டில் இருந்த பொம்மை களைப் போலவே இங்கும் கிடைத்துள்ளன.

இதுபோன்று பல நாட்டின் பண்பாடு களையும் அவர்களது பொம்மைகள் மூலமா கவே நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

7

தமிழர் பண்பாட்டில்

உருட்டுச் சட்டி பொம்மையிது
உருண்டு உருண்டு ஆடுமிது
தஞ்சாவூர் ரயிலடியில்
தம்பிப் பாப்பா அழுதபோது
சின்ன அத்தான் வாங்கித் தந்த
சீரான பொம்மையிது

என்று நம் தமிழ் நாட்டில் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் ஒரு பாட்டுத் தெரியும். ஏன் நம் தமிழ் நாட்டில்தான் பொம்மைகளுக்கென்று ஒரு தனி விழாவே கொண்டாடுகிறோமே! இதுபோல் வேறு எங்கேயும் கிடையாது. ஒன்பது நாள் பொம்மைகளை அழகு அழகாகப் படிப்படியாக வைத்து, அவைகளை அலங்கரித்து மகிழ்கிறோம். இவற்றிற்கு நவ ராத்திரி விழா என்று பெயர். தொட்டி கட்டி அதில் தண்ணீர் விட்டு மீன், நண்டு பொம்மைகளை எல்லாம் போட்டு விளையாடுவோம். சிறுமியர்கள் விசேஷமாக தினந்தினம் ஒரு வேஷம் போட்டுக்கொண்டு மற்றவர்களை அழைத்து வந்து தம் வீட்டுப் பொம்மைகளைக்

காண்பிப்பார்கள். கடைசி நாளன்று கலைமக ளான சரஸ்வதியைப் பூஜிப்போம். எவ்வளவு உற்சாகமான விழா. இது தமிழ் நாட்டுக்கே தனிப்பெருமை தரும் விழா.

பழங்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் என்று சொல்லுவோம். பல புலவர்கள் சங்கமாகக் கூடி தங்கள் பாட்டுக் களை அரங்கேற்றியதால் சங்க இலக்கியங்கள் என்று பெயர் பெற்றன. இவை இன்றைக்குச் சுமார் 2000 வருஷங்களுக்கு முந்தியவை. இந்தக் காலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தான் ஔவையார், திருவள்ளுவர் முதலிய பெரி யார்கள். அந்த சங்க இலக்கியங்களில் ஒரு நிகழ்ச்சி வருகிறது. ஒரு தச்சன் தன் குழந்தை களுக்கு நல்ல தேர்ப் பொம்மை ஒன்று செய்து கொடுத்தானும். அது மிகவும் நேர்த்தியாக செய்யப்பட்ட பொம்மை. அதை இழுத்துக் கொண்டு அந்த தச்சச் சிறுவன் வேகமாக ஓடினும். எவ்வளவு வேகமாக ஓடினாலும் அந்தத் தேர் கீழே விழாமல் உருண்டு ஓடிக் கொண்டே இருந்ததாம். இப்போது சில தேர் பொம்மைகளை வாங்கி இழுத்துப் பாருங்கள். கொஞ்சம் தூரம் ஓடுவதற்குள் "தொப்" பென்று விழுந்து விடும். பழங்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் அவ்வளவு சிறந்த பொம்மை

கள் செய்யக்கூடிய திறமைசாலிகள் இருந்தார்கள். இவர்கள் துணி, பசை, குச்சி முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டும் பொம்மை செய்வார்களாம்.

அக்காலத்தில் ஒரு நாட்டிலிருந்து பக்கத்து நாட்டு மீது படையெடுப்பார்கள். சில சமயம், மாடு ஆடுகள் இவைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடி விடுவார்கள். அப்போது அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் சப்தம் செய்வார்கள். "எங்கள் ஊரை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுகிறோம்" என்று சொல்லுவார்கள். சண்டை வந்தால் வீரமாகப் போர் புரிவார்கள். சில சமயம் வெற்றி பெறுவார்கள். சில சமயம் போரில் வீர மரணம் அடைவார்கள். அப்போது அவர்களுடைய உருவத்தைக் கல்லில் பொம்மையாகச்செதுக்கி,அதை நட்டுவைத்து அவ்வூர் மக்கள் பூஜிப்பார்கள். இதற்கு "வீரக்கல்" என்று பெயர். ஒரு சமயம் ஒரு புலி ஊருக்குள் புகுந்து தொந்தரவு செய்தது. அப்போது ஒரு வீரன் அப்புலியுடன் சண்டை போட்டு அதைக் கொன்றான். அவனுக்கும் வீரக்கல் எடுத்திருக்கிறார்கள். இது போன்று வீரர்களுக்குக் கல் நடும் பழக்கம் நம் நாட்டில் இருந்தது என்று சங்க கால இலக்கியங்களி

லிருந்து அறிகிறோம். பல வீரக்கற்களும் கிடைத் திருக்கின்றன.

இன்னும் தமிழ் நாட்டில் அதிகமாகத் தோண்டிப் பார்க்கவில்லை. அதனால் அந்த காலத்துப் பொம்மைகள் எப்படி இருந்தன என்று தெரியவில்லை. சுமார் 1300 வருஷங் களுக்கு முன்னர் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகரா கக் கொண்டு பல்லவர் என்ற மன்னர்கள் ஆண்டார்கள். அவர்கள் மலைகளை எல்லாம் குடைந்து குகைக் கோயில்கள் செய்திருக் கிறார்கள். அது மட்டுமா! மலைகளைக் கோயில் களாகச் செதுக்கி யிருக்கிறார்கள். இவைகள் மாமல்லபுரத்தில் இருக்கின்றன். இங்கு பெரிய பாறை ஒன்றில் அழகிய சிற்பங்கள் செதுக்கி யிருக்கிறார்கள். இது அர்ஜுனன் தவம் என்ற கதையைக் குறிக்கும். இங்கு பல மிருகங் களின் பொம்மைகள் இருக்கின்றன. பெரிய யானைகள் ஓடுவது போல் இருக்கின்றன. அதன் காலடியில் யானைக்குட்டிகள் விளை யாடுவது ரொம்ப அழகாக இருக்கிறது. அதற் குப் பக்கத்தில் ஒரு பூனை. திருட்டுப்பூனை. அதற்கு ஓடி எலிகளைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் ஒரு தந்திரம் செய்தது. தபஸ் செய்ய ஆரம்பித்தது. முதலில் எலிகள் எல்லாம் அதன் பக்கத்தில் செல்லப் பயப்பட்டன.

பின்னால் அது ஒரு எலியையும் கொல்லாதது கண்டு எல்லா எலிகளும் அதன் காலடியில் விளையாடின. ஏமாந்த சமயம் பார்த்து எலிகளைக் "கபக்கென்று" பிடிக்க பூனை பொய் தபஸ் செய்கிறது. இந்தச் சிற்பம் அழகாய் இருக்கிறது. மான் ஒன்று படுத்துக்கொண்டு மூக்கைத் தடவிக் கொடுக்கிறது. குரங்குகள் விளையாடுகின்றன. சிங்கங்கள் நிற்கின்றன. பக்கத்தில் குரங்கு ஒன்று மடியில் குட்டியை வைத்து இருக்கிறது. அதற்கு மற்றொரு மந்திக்குரங்கு பேன் பார்க்கிறது. இது மிகவும் நல்ல சிற்பம். இதுபோன்று அழகிய சிற்பங்கள் எல்லாம் மாமல்லபுரத்தில் உள்ளன. பல்லவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த சோழர்கள் கோயில்களில் கடவுள்களின் பல உருவங்கள் செய்து வைத்தார்கள்.

இது போன்று பலநாட்டுப் பழங்காலப் பொம்மைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் போது அந்நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது அல்லவா? இதுபோன்று இன்னும் எவ்வளவோ நாடுகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ விதமான பொம்மைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ★